

sonens Standpunkt fast; derved faaer ethvert af hans Ord, selv de forgyldteste Piller, den bittere Smag, de have. Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, hvorom det her dreier sig. Det troer jeg, at Enhver vil indrømme, at den Postering, her er opført, er ikke en endelig Afgjørelse, men kun en Figur, et Slags Symbol. Man opstiller Hensigten og hvilken Hensigt? At indbrage under et særligt Fond, som betegnes „Folketirken“, hvad der nu tilfyldes af Statskassen, ved de aarlige Bevilinger: 23,512 Rd. 4 f., og, hvad der har været ganske optaget i Statskassen, Bispetienden, flytter man ligeledes over med 62,458 Rd. 84 f. — saa faaer man en Sum af 75,026 Rd. og nogle Skilling, opført under et særligt Fond for Folketirken. Dermed begynder man. Men naar man har indbraget disse 2 Poster under det særlige Fond — siger man ligefrem: det, vi have, er ikke nok. Dernæst tager man disse Tiender og Alt, hvad vi hidtil have indbraget af geistligt Gods under Finantsloven, og lægger det til og derved vinder man at have under et særligt Fond erhvervet Alt, hvad man har meent ved geistligt Gods. Og Udgifterne, vil man see paa dem, vil man finde, at de drage vidt omkring, uden at Indtægterne ere tilsvarende. Man vil finde Udgifter til Pensioner, Renter af en Johannes Kirken laant Capital, Godtgjørelse til geistlige Embedsmænd i Anledning af Skattevæsenets Omregulering, til Embedsmænd og Betjente ved Slotskirken i Kjøbenhavn — et disputabelt Spørgsmaal, om dette skal afholdes af disse Indtægter — overordentlige Udgifter — de ere ganske mærkelige — Bidrag nemlig til en Hovedreparation etc. af Maribo Domkirke. — Seer man nu ligeoverfor disse Udgifter samtlige Kirkeindtægter, som høre under de forskellige Instituter — ogsaa indbragne under det særlige Fond, saaledes at det ene bøder paa det andet? Nei, en væsentlig Deel af disse Udgifter tager man af Statskassen og de andre ikke opførte Indtægter bruger man til andre Formaal. Drager man herind samtlige Tiender ligeoverfor Muligheden af en Lønningsregulering, saa at, hvis der var mere, end der behøvedes til Lønningen, skulde dexaf Kirkens øvrige Udgifter bæres? Nei, det gjør man ikke;

det foreslaaer et æret Medlem (Fischer). Hvis man skulde gaae ind paa den foreslaaede Postering, hvad jeg ikke haaber, vilde det være et meget stort Fremskridt, at dette Endringsforslag blev vedtaget; men som det staaer opført i Finantsloven, har man figureret Inddragningen af forskellige Udgifter, uden at tage tilsvarende Indtægter, og man har forsøgt at vise, at Udgifterne skulle række over i Statskassen, naar man ikke skulde finde tilstrækkelige Midler i de geistlige Fonds. Jeg troer, at der er gjort et saa stort Skridt, isald man gaaer ind derpaa, til Afgjørelse af hele det Spørgsmaal, man her vil afgjøre, men paa en Maade, der ikke er retferdiggjort ved Grundloven. Thi saavidt har det ærede Medlem (H. Hage) ikke kunnet komme; han har sagt, at det var tvivlsomt, men han har dog ikke kunnet sige, at Grundloven afgjorde Spørgsmaalet paa denne Maade. Ere vi da nu ikke bedre tjente med at blive staaende ved at sige, at Spørgsmaalets Afgjørelse er tvivlsom, end at afgjøre det i den Retning, vi tidligere have nægtet, og det gjøre vi, hvis vi gaae ind paa denne Postering; vi vilde da i væsentlig Grad have sagt Ja til det, vi sagde Nei til paa den grundlovgivende Forsamling. Det er vel sagt, men have vi ikke hidtil udøvet en saa stor Indflydelse paa de særlige Fonds, at vi i denne Henseende kunne berolige os? Men vi have ogsaa her hørt Protest udgaae imod denne Indflydelse og det er bleven sagt, at der blandt disse Fonds var nogle, der havde en vis communal Skikkelse, hvorfor man troede, at man greb for dybt ind i den Begrænsning, man gjorde med Hensyn til disse Midlers Anvendelse. Jeg troer, at Universitetets Midler klingebe gennem denne Udtalelse. Man vil nu drage Præsteskabet tilligemed Universitetet herind og vi vilde faae dem begge at bekæmpe. Men er det en Magt, der er værd at give sig i Lag med? have vi ikke faaet nok ved at modstaae Universitetet? Derfor alle Medlemmer sagde: Jo, ganske vist, de særlige Fonds kunne bringes ind i Statskassen, men da Forvaltningen er simplere og lettere, saa opfører man visse Poster som særlige Fonds — saa betød en Postering som den foreslaaede Intet, men tværtimod, man søger enhver Leilighed til at gaae i den ganske modsatte Ret-